

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211615
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113211615.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. H. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom I. XXX, XXX XX M. G., v konaní o splnenie povinnosti zaplatiť zmenkovú sumu 892,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-150 zo dňa 28.1.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-246 zo dňa 30.5.2016, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu zo dňa 29.3.2016 proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-150 zo dňa 28.1.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-246 zo dňa 30.5.2016 vo výroku, ktorým bolo čiastočne zastavené konanie o zaplataenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia, o d m i e t a.

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/288/2013-150 zo dňa 28.1.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-246 zo dňa 30.5.2016 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania súdu prvej inštancie z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd čiastočne zastavil konanie o zaplataenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia. Samostatným výrokom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 118,98 Eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť advokátke žalovaného v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručenú okresnému súdu dňa 28.03.2013, ktorou sa domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť zmenkovú sumu 892,13 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, čo predstavuje sumu 184,70 Eur, zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 912,13 Eur od 15.06.2010 do 20.06.2010, čo predstavuje sumu 0,90 Eur, zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 3,04 Eur (1 / 3 % zmenkovej sumy) a náhrady trov konania. Pohľadávku voči žalovanému si uplatnil v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 14.10.2009 na zmenkovú sumu

912,13 Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 01.04.2010. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 14.10.2009 na sumu 912,13 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 01.04.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplaceniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil na zmenkovú sumu 20 Eur a na úroky neuhradil žiadnu sumu. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

2. Okresný súd tlačivom B vyzval žalobcu na doplnenie tlačiva na uplatnenie pohľadávky tak, že v opise rozhodujúcich skutočností je potrebné uviesť právny dôvod záväzkového vzťahu, ktorý viedol k vystaveniu zmenky, špecifikovať žalovanú sumu uvedením presného spôsobu jej výpočtu, ako aj položiek z ktorých pozostáva, pričom pri každej položke je potrebné uviesť výšku, dátum, právny dôvod vzniku a odôvodniť počiatok uplatneného 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy.

3. V podaní, doručenom okresnému súdu dňa 22.10. 2013, žalobca uviedol, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Žalobca predložil súdu originál zmenky, zmenkové informácie preniesol presne do žaloby na uplatnenie pohľadávky a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Žalobca uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Žalobca disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v žalobe uvedené súdu oznámiť alebo predložiť. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Žalobca si v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Na zmenke je uvedená zmenková suma, ktorá nepozostáva zo žiadnych zložiek, častí, či dielov. Súčasne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28. 02. 2002, sp. zn. 25Cdo/1839/2000.

4. Podľa čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia okresný súd doručil žalovanému tlačivo C na odpoveď, na ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval.

5. Okresný súd v súlade s čl. 5 bod 1 Nariadenia nenariadil pojednávanie, keďže predmetom konania je vec s nízkou hodnotou sporu, v zmysle Nariadenia je konanie zásadne písomné a žiadna zo strán nepožiadala o nariadenie ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 19.1.2016, č. k. 5C/288/2013-144, vyveseným na úradnej tabuli okresného súdu dňa 21.1.2016, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie zmenkou, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3Er/145/2011 a zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 14.10.2009 v Liptovskom Hrádku žalovaný vystavil zmenku na sumu 912,13 Eur. Žalovaný sa zaviazal, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu 912,13 Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 01.04.2010. Údaj o zročnosti je na zmenke vyznačený nasledovne: splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament, ktorým konateľ obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmenku previedol na žalobcu. V pravej hornej časti zmenky je uvedený údaj č. 500300041.

7. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/145/2011 bolo zistené, že dňa 14.02.2011 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (SRS) vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému O. C., nar. XX.XX.XXXX pre vymoženie sumy 1.077,73 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy od 22.06.2010 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy od 15.06.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Exekútorškému spisu bola pridelená sp. zn. EX 1504/11. Návrh na vykonanie exekúcie v označenej exekučnej veci bol spísaný pred súdnym exekútorom dňa 24.01.2011. Prílohou žiadosti o udelenie poverenia bol exekučný titul, a to rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SR 09756/10 zo dňa 19.11 2010.

8. Dňa 14.10.2009 bola uzavretá Zmluva o úvere medzi veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a dlžníkom O. C., nar. XX.XX.XXXX, č. zmluvy 500300041. Na základe zmluvy o úvere sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 350 Eur (10.544,10 Sk) a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 346 Eur (10.423,60 Sk), t.j. celkovo zaplatí čiastku 696 Eur (20.967,70 Sk) v 12 mesačných splátkach po 58 Eur (1.747,31 Sk) počnúc dňom 15.11.2009. Dlžník svojim vlastnoručným podpisom potvrdil prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve dňa 14.10.2009. Súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené ako formulár. V zmysle čl. 14 všeobecných podmienok, označeného ako dohoda o vyplnení zmenky, na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky, vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi, vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Na základe všeobecných obchodných podmienok vystavil žalovaný dňa 14.10.2009 neúplnú zmenku (tzv. blankozmenku), kde spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. vystupovala ako remitent. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas, čím sa stal dlh splatný, preto spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. vyplnila ďalšie údaje zmenky, a to zmenkovú sumu 912,13 Eur a dátum začiatku úročenia od 01.04.2010.

9. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 5C/288/2013-45 zo dňa 2.5.2014, ktorým žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 13Cob/16/2015-131 zo dňa 1.7.2015 vyššie uvedené rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

10. S poukazom na ust. § 226 Občianskeho súdneho poriadku, okresný súd uviedol, že v čase od zrušenia veci odvolacím súdom dňa 1.7.2015 do dňa vyhlásenia rozsudku okresným súdom, t.j. do dňa 28.1.2016 došlo k zmene právneho stavu v dôsledku prijatia stanoviska č. 93 Najvyššieho súdu SR dňa 20.10.2015, preto vo veci postupoval a rozhodoval v ďalšom konaní v súlade s prijatým stanoviskom Najvyššieho súdu SR.

11. Na základe podania žalobcu, doručeného okresnému súdu dňa 21.12.2015, obsahujúceho dispozitívny úkon žalobcu, a to čiastočné späťvzatie žaloby v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, okresný súd postupom podľa ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil konanie čo do zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia.

12. Okresný súd aplikoval ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods.1, 5, Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS. Z listinných dôkazov mal preukázané, že pôvodný veriteľ spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaný uzatvorili dňa 14.10.2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej sa spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zaviazala poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi sumu 350 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť spolu s poplatkom 346 Eur, t.j. celkovú sumu 696 Eur v mesačných splátkach vo výške 58 Eur, v počte splátok 12. Uvedený záväzkový vzťah bol zabezpečený zmenkou, ktorú vystavil žalovaný v zmysle bodu 14 všeobecných podmienok poskytovania úverov. Z výpisu z obchodného registra, ktorý bol súčasťou exekučného spisu okresný súd zistil, že predmetom podnikania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Uzatvorená zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom v zmysle ust. § 261 Obchodného zákonníka, bez ohľadu na právnu formu je súčasne aj spotrebiteľskou zmluvou. Okresný súd mal preukázané, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je dodávateľom, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V úverovej zmluve je uvedené, že žalovanému sa poskytol úver na výkon zamestnania, žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že úver bol skutočne poskytnutý na uvedený účel. Žalovaný je v zmluve jednoznačne označený ako

fyzická osoba jeho rodným číslom a údajom o bydlisku. Uzavretý záväzkový vzťah spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vyššie uvedených dôvodov je právny vzťah, ktorý vznikol medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou POHOTOVOŠŤ, s.r.o. a žalovaným, vzťahom spotrebiteľským, a preto na tento vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Či medzi spoločnosťou POHOTOVOŠŤ, s.r.o. a žalovaným ide o spotrebiteľský vzťah okresný súd skúmal v súlade s prijatým stanoviskom Najvyššieho súdu SR.

13. Podľa okresného súdu, zmluva o úvere neobsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované v ustanovení § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, neobsahovala dohodu o ročnej úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov, priemernej hodnote RPMN, konečnú splatnosť úveru, preto v zmysle uvedeného zákona sa predmetný úver považuje za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Indosovanie zmenky, ktoré má za následok zmenu veriteľa, nemení nič na povahe záväzku, vyplývajúceho z predmetného záväzkového vzťahu. V prejednávanej veci zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd poukázal na to, že z európskych právnych noriem, ako aj z vnútroštátnych právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, vyplýva súdom povinnosť vykonávať ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa majú kogentnú povahu a špeciálny charakter a uplatňujú sa aj pred ustanoveniami napríklad obchodného práva, či zákona o zmenkách a o šekoch a inými právnymi normami. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že nie je možné izolovať zmenkový abstraktný vzťah od vzťahu spotrebiteľského. Ich vzájomný vzťah je vyjadrený aj v samotnom zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne v ustanovení § 4 ods. 6. Citované ustanovenie rieši nielen vzájomný vzťah zmenky a záväzkov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, ale súčasne vyjadruje limity, podľa ktorých je možné dlh, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy zabezpečiť zmenkou. Z predložených dôkazov vyplynulo, že podmienky, pre prijatie zmenky od spotrebiteľa stanovené zákonom, neboli splnené. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase vystavenia zmenky, bolo možné zabezpečiť úver zmenkou, avšak za podmienok, že veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V prejednávanej veci istina poskytnutého úveru predstavovala sumu 350 Eur, zmenku bolo možné vystaviť na sumu 105 Eur, pričom zmenka bola vystavená na sumu 912,13 Eur. Navyše okresný súd považoval zmluvné dojednanie, a to dohodu o vyplnení zmenky, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že primárnym cieľom uzatvorenia uvedenej dohody je obchádzať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorom nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto zmluvné dojednanie za zisteného skutkového stavu je neprijateľné, a tým aj neplatné podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Takýto výkon práva zo strany žalobcu je v rozpore aj s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. a žalovanému, ktorý bol vo veci v plnom rozsahu úspešný priznal právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 118,98 Eur.

14. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalobca prostredníctvom zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že konanie má vady podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a jej vystaviteľom. Žalobca ako vlastník cenného papiera má len zmenku, ktorú nadobudol na základe indosamentu. Žalobca nemá iné informácie, či dokumenty k zmenke a v zmysle platného právneho poriadku ich ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Požadovanie iných dokumentov ako originálu zmenky pri uplatnení zmenkového nároku je neprípustné a nezákonné. Podľa konštantnej judikatúry českých a slovenských súdov je zmenka samostatným, abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou ustanovení o zmenke v zákone zmenkovom a šekovom vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah, pričom okresný súd posudzoval bežný zmluvný

záväzok, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci. Okresný súd k rozhodnutiu dospel na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov a nesprávnou interpretáciou právnych predpisov a práva Európskej únie. Žalobca nesúhlasil s tým, že súd je v takomto konaní oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah. Žalobca trval na tom, aby súd konal v zmysle právneho poriadku a vyhol sa kreovaniu svojej preskúmavacej právomoci tam, kde mu to právny poriadok neumožňuje. Žalobca skutočností o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným vôbec netvrdil, a teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd si sám vytvoril pochybnosť v podobe ničím nepodloženého dohadu o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky, ktorý nebol účastníkom tohto konania, a žalovaným mal existovať iný záväzkový vzťah, než aký je predmetom súdneho konania. Okresný súd teda vykonštruoval tvrdenie, ohľadom ktorého žiadal, aby ho žalobca preukázal. V sporovom konaní môže súd rozhodnutie založiť len na tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania, a nie na tvrdeniach, ktorých pôvod súd nachádza v iných konaniach a ktoré nie sú výsledkom dokazovania. Ak by mala existovať dôkazná povinnosť žalobcu vo vzťahu k ním tvrdeným skutočnostiam, tak žalobca ad absurdum tvrdí, že by existovala aj dôkazná povinnosť súdu vo vzťahu k súdom tvrdeným skutočnostiam. Okresný súd zjavne a zreteľne porušil kontradiktórnosť súdneho procesu a presiahol svoju právomoc. Súdom je nezávislým arbitrom, ktorý rozhodne na základe tvrdení účastníkov a vykonaného dokazovania. Okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálné námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, podľa ktorého „...Z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplateniu, prípadne vymáhaní, preukazovať, že mu odporca (povinný) zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje“. Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. síce vyplýva, že kto je žalovaný zo zmenky, môže vznášať proti zmenkovému nároku určité námietky, je však na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanom a nie na žalobcovi. Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena zo žalovaného na žalobcu. Námietka tak musí byť vznesená zo strany žalovaného a žalovaný nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. Okresný súd tak porušil ustanovenia o vykonávaní dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní vykonané bez návrhu. Žalovaný mohol na základe čl. 5 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť iné námietky odmietnuté z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd bez návrhu žalovaného a na ťarchu žalobcu žiadal vykonať dokazovanie, ktoré by údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa pritom tejto obrany nedovoľoval a uplatnenú pohľadávku nerozporoval. Okresný súd od žalobcu žiadal preukázanie skutočností, o ktorých žalobca nemal žiadnu vedomosť a nemal k dispozícii žiadne požadované listinné dôkazy. Okresným súdom tvrdený rozpor medzi uplatneným nárokom žalobcu a spotrebiteľským právom zo žiadnych okresným súdom citovaných ustanovení nevyplýva. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou a exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, avšak žalobca a ani žalovaný dokazovanie takýmito listinnými dôkazmi nenavrhl. Súdom síce môže podľa ust. § 120 O.s.p. vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci, avšak len v prípade, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade mal okresný súd rozhodnúť len z predloženej zmenky, nakoľko z prednesov sporových strán potreba vykonávania dokazovania nevyplývala. Okresný súd vychádzal z údajne nesporných skutočností, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvoril zmluvu o úvere a že zmenka zabezpečovala zmluvu, ktorú žalovaný uzatvoril ako spotrebiteľ. Tieto údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Účastníci sa k týmto okolnostiam nikdy nevyjadrili, a preto nie je možné, aby okresný súd dospel k záveru o ich nespornosti. Ak na týchto údajne nesporných skutočnostiach okresný súd založil svoje rozhodnutie, je takéto rozhodnutie nesprávne.

15. K rozhodnutiu nemeckého najvyššieho súdu z roku 1965 žalobca uviedol, že mu obsah tohto rozhodnutia nie je známy a takéto rozhodnutie mu nie je dostupné. Jeho závery pritom ani nie sú použiteľné, nakoľko je takmer 50 rokov staré a v období jeho vzniku prakticky neexistovalo Európske spotrebiteľské právo. Zrejme sa jedná o prekonaný a ojedinelý názor, z ktorého nie je možné vychádzať. Takéto rozhodnutie nemôže negovať aplikáciu platnej právnej úpravy podľa zákona č. 191/1950 Zb..

Okresný súd sa pritom nijakým spôsobom nevysporiadal so zhodou či rozdielnosťou právnej úpravy Nemecka a Slovenskej republiky ohľadom zmenkového práva. Záveru, ktorý by mal vyplývať z tohto nemeckého rozhodnutia, priamo odporuje záver rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008. Z rovnakých záverov vychádzal aj rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, podľa ktorého je zmenkový záväzok samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol dôvodom jeho vzniku. Zmenkový záväzok je záväzkom priamym, bezpodmienečným, nesporným, abstraktným a samostatným a je celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Súd preto nemôže od žalobcu požadovať preukázanie vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným, pretože ide o celkom odlišný právny vzťah, než aký je predmetom súdneho konania. Podľa žalobcu ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyžaduje aktívnu účasť dlžníka, ktorý musí zároveň splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, teda preukázať, že majiteľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka a zároveň musí vzniesť námietky, ktoré by mohol dlžník vznášať voči predchodcom majiteľa zmenky. Okresný súd v rámci dokazovania prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadať, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Žalobca zdôraznil úplnú samostatnosť, nezávislosť zmenkového záväzku. Nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v danom konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku a nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013. V súvislosti s postupom podľa článku 7 ods. 1, 3 Nariadenia žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm 10/2013 zo dňa 21.11.2013. Ak nárok žalobcu uplatnil zo zmenky, ktorú žalovaný podpísal a ktorú pôvodný majiteľ previedol na žalobcu rubopisom, nemôže byť takýto nárok zamietnutý ako neprípustný.

16. Okresným súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia žalobcu, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne uplatnil právo zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom. Nebolo možné postup okresného súdu, ktorý posudzoval základný vzťah a výklad jednotlivých zákonných ustanovení, ako uskutočnil okresný súd, akceptovať. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, ak by žalovaný vzniesol voči majiteľovi námietky. Záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Podľa zákona zmenkového a šekového preto okresný súd bol oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky vystavenia, ani jej neprípustnosť. Pokiaľ prvostupňový súd uviedol, že nemožno prihliadať ani na neprímerane vysoké príslušenstvo pohľadávky, a to zmenkový úrok 0,25% denne, tak žalobca poukázal na to, že zmenku vystavil žalovaný, túto dobrovoľne podpísal a išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku bola napísaná na zmenke a bola žalovanému v čase vystavenia zmenky známa. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že bude žalobe vyhovieť, spolu s priznaním trov súdneho konania.

17. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne. Napadnutý rozsudok okresného súdu považoval za vecne správny, vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, preskúmateľný, zrozumiteľný, s riadnym, dostatočným a predovšetkým výstižným a presvedčivým odôvodnením, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Žalovaný upriamil pozornosť na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal dňa 20.10.2015 Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 93, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, ktoré sa týka postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov uplatnených právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Okresný súd správne postupoval, keď na vyššie uvedené spoločné stanovisko prihliadal, zohľadnil všetky skutočnosti týkajúce sa predmetnej veci a následne žalobu ako nedôvodnú zamietol. K poukazu žalobcu na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. žalovaný uviedol, že sa v priebehu konania ako spotrebiteľ bránil a využil všetky prostriedky a argumenty v konaní, ktoré mohol uplatniť. V danej veci je zrejmé, že zmenku, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, nadobudol indosamentom od obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Zmenka mala povahu zabezpečovacej zmenky, čo potvrdil údaj na zmenke totožný s číslom zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a vyplýva to aj z článku 14. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj z pripojeného exekučného spisu mal okresný súd preukázané, že medzi pôvodným majiteľom zmenky (obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka, ktorá skutočnosť je nepochybná zo zmluvy o úvere, ktorá je súčasťou pripojeného exekučného spisu. V zmluve bol žalovaný označený ako fyzická osoba, rodným číslom a údajom o bydlisku, pričom zmluvu neuzatváral v rámci predmetu

svojej podnikateľskej činnosti. Veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal ako podnikateľ, ktorého predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa aplikovali ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z.. S poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. h), j), k), § 4 ods. 3 citovaného zákona žalovaný konštatoval, že úverová zmluva neobsahovala náležitosti stanovené zákonom, a preto sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Právnomu predchodcovi žalobcu preto vzniklo len právo na vrátenie sumy poskytnutého úveru, t.j. 350 Eur, pričom samotná zmenka bola vyplnená na sumu 912,13 Eur, čo je viac ako suma poskytnutého úveru. Zmenka bola vyplnená v rozpore so zákonným ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.. Žalovaný sa stotožnil s postupom okresného súdu, ktorý zohľadnil všetky relevantné individuálne okolnosti súdenej veci, pričom prihliadol na to, že podmienky pre prijatie zmenky od žalovaného ako spotrebiteľa stanovené zákonom neboli splnené. Žalovaný zdôraznil, že si nie je vedomý podpisu zmenky a že pôvodný veriteľ ho neupozornil, že dlh je zabezpečený zmenkou. Poukázal na to, že v zmysle platných právnych predpisov a judikatúry je súd povinný v každom štádiu konania a v každom druhu konania z úradnej povinnosti skúmať, či sa v tej ktorej konkrétnej veci nejedná o spotrebiteľský právny vzťah, a teda či sa na daný právny vzťah použijú právne normy spotrebiteľského práva za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa. Keďže tak súd musí robiť v každom druhu konania, vzťahuje sa táto povinnosť aj na konanie, v ktorom sa uplatňuje právo zo zmenky. Z úradnej činnosti súdu je známa skutočnosť, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v prospech ktorej žalovaný zmenku vystavil a ktorá ju prijala, vykonáva svoju činnosť prevažne poskytovaním spotrebiteľských úverov a je tiež vedená v registri veriteľov a podregistri iných veriteľov vedených Národnou bankou Slovenska ako iná spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské a iné úvery. Preto je nevyhnutné, aby sa okresný súd napriek abstraktnosti zmenkových vzťahov zaoberal aj kauzou, t.j. dôvodom vzniku zmenky. Bolo preukázané, že v prípade vyššie uvedenej zmluvy sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pričom ide o predtlačенú formulárovú zmluvu, pri ktorej žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Zmluva je koncipovaná tak, že je neobyčajne hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov, vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy, ako aj na neprimerane vysoký poplatok za spracovanie a uzatvorenie zmluvy so všetkou administratívou s tým spojenou, sa celá zmluva prieči dobrým mravom. Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom, spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Z toho dôvodu tiež nemohlo právnomu predchodcovi žalobcu spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako veriteľovi z uzatvorenej úverovej zmluvy vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky, z čoho logicky vyplýva, že ak aj zmenka vyplnená bola, nie je možné sa na základe nej úspešne domáhať akýchkoľvek práv (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.5.2008 sp. zn. 4 Obo 161/2007). Keďže v dôsledku neplatnosti zmluvy nevzniklo veriteľovi právo vyplniť vystavenú blankozmenku, zmenka nevznikla, a preto veriteľ nemal v čase indosamentu zmenky na žalobcu práva a povinnosti zo zmenky. Vzhľadom k tomu nemohol práva zo žalovanej zmenky previesť na žalobcu, nakoľko ich sám nemal (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 50/2010-11 zo dňa 10.02.2010). Žalovaný záverom dodal, že blankozmenka nie je skutočnou zmenkou, ale len jej zárodokom. Zmenkou sa stáva až po jej vyplnení. Keďže v danom prípade nemohla byť blankozmenka tiež pre neplatnosť zmluvy vyplnená, nemôže byť ani zdrojom práv a povinností jej účastníkov. Z uvedeného považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

18. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 25.05.2016 (č.l. 235 - 239 spisu). Žalobca poukázal na to, že svojim návrhom uplatnil nárok zo zmenky. Predmetom konania je tak výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb. dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného neboli vznesené žiadne námietky. Žalobca je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. V súvislosti so záverom, že dohoda o vyplňovanom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov, žalobca poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola

vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Z uvedeného potom dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobca poukázal na to, že žalovaný vznáša námietky k inému právnemu vzťahu, než je predmet konania a preto na túto nie je možné prihliadať, v ktorej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 1839/2000. Žalobca zvýraznil abstraktnosť a samostatnosť záväzku žalovaného zmenku zaplatiť a absenciu akcesority k inému záväzku. V tejto súvislosti poukázal na to, že premlčacia doba začína plynúť až v momente predloženia zmenky na platenie. Ku dňu podania návrhu na uplatnenie pohľadávky na súde nebol nárok zo zmenky premlčaný, pretože odo dňa predloženia zmenky na platenie neprešla dlhšia doba ako tri roky. Čo sa týka spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR, ktoré vydalo Občianskoprávne a obchodnoprávne kolégium dňa 20.10.2015 poukázal na definíciu zmenky a jej charakter a zvýraznil, že zmenková pohľadávka je samostatná a abstraktná. Rubopisom sa prevádza zmenka a dochádza k prevodu práv zo zmenky na indosatára, ale ten do nich nevstupuje, pretože zo zmenkového prevodu preňho povstáva nové právo zo zmenky. Rubopisom neprechádzajú práva, ktoré nevyplyvajú zo samotnej zmenky. Námietky založené na priamych vzťahoch medzi predchádzajúcim majiteľom - veriteľom a dlžníkom, sú námietky in personam. Výnimkou je iba aktívna vedomosť nového majiteľa zmenky pri nadobudnutí zmenky o takejto osobnej námietke a o tom, že dlžník ju chce uplatniť voči predchádzajúcemu majiteľovi. Zmenkový a šekový zákon vychádza z toho, že v prípade indosácie má zmenkový dlžník - zmenečník sťaženu situáciu v tom zmysle, že ak chce uplatniť voči indosatárovi ako novému majiteľovi zmenky námietky zakladajúce sa na osobných vzťahoch s remitentom, musí tvrdiť a preukázať, že indosatár konal pri nadobúdaní zmenky úmyselne na škodu dlžníka. Podľa žalobcu je absolútne neprípustné prihliadanie na okolnosti, ktoré sú predmetom osobných vzťahov zmenkového dlžníka a remitenta vo vzťahu k uplatnenému zmenkovému nároku indosatára. Žalobca poukázal na to, že neplatnosť právneho úkonu sa uplatňuje ex offa, pretože v Občianskom zákonníku nie je uvedené, že sa uplatňuje na námietku. Zmenkový a šekový zákon však výslovne počíta s námietkou zmenkového dlžníka, pretože zmenku ako cenný papier nie je možné sponchybovať ex offa pre dôvody, ktoré sa je netýkajú. Použitelnosť neplatnosti právneho úkonu voči niekomu, kto s týmto právnym úkonom nič nemal a nemá, je možné iba za výnimočných okolností a iba na námietku zmenkového dlžníka. Zmenkové hmotné právo uvedený stav rešpektovalo nepretržite od 1.7.1942 do 22.12.2015, teda aj v čase vystavenia zmenky. Až voči zmenkám vystaveným po 22.12.2015 je možné „z úradnej povinnosti“ prihliadať na skutočnosti odôvodňujúce námietky zmenkového dlžníka voči indosatárovi. K spoločnému stanovisku najvyššieho súdu žalobca uviedol, že toto stanovisko sa vôbec nezmieňuje o prelomení ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového, t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky pri nadobudnutí zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že predmetné ustanovenie naďalej platí v celej svojej šírke. Stanoviskom prikázaný prieskum zmenkového nároku z pohľadu prípadnej zistenej absolútnej neplatnosti kauzálneho úkonu z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z dôvodu neprípustnosti zmenkového nároku však neznamená, že súd nepripustí výkon práva zo zmenky z dôvodu, že nie je potrebné uplatňovať ochranu nadobúdateľa zmenky podľa § 17 zákona č. 191/1950 Zb. V prípade indosácie zmenky bez zlomyseľnosti nadobúdateľa pri nadobudnutí zmenky na škodu dlžníka, vykonaný prieskum zmluvných podmienok kauzálneho úkonu so zistením ich neprijateľnosti s následkom absolútnej neplatnosti takýchto neprijateľných ustanovení kauzálneho úkonu ex offa, v žiadnom prípade nie je spôsobilé byť uplatnené voči dobromyseľnému nadobúdateľovi zmenky. K prelomeniu ochrany prevodu zmenky rubopisom pred osobnými námietkami dlžníka z predchádzajúceho vzťahu s majiteľom zmenky došlo až zmenou zákona č. 191/1950 Zb. k 23.12.2015, nepochybne bez spätných účinkov. Prieskum nároku zo zmenky v intenciách možnej absolútnej neplatnosti kauzálneho úkonu je zmysluplný robiť ex offa iba v prípadoch, ak nedošlo k indosovaniu zmenky, kedy dlžník môže uplatniť voči majiteľovi zmenky svoje námietky z kauzálneho vzťahu bez prekážok. Stanovisko odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešení poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára. Podľa žalobcu samotná neplatnosť kauzálneho úkonu nespôsobuje nepripustenie výkonu práva nechať si zaplatiť sumu uvedenú na zmenke, ak už došlo k indosovaniu zmenky dobromyseľným indosatárom pri nadobudnutí zmenky. V tejto súvislosti žalobca poukázal na argumentáciu vyjadrenú v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovieť.

19. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne (č.l. 252 - 254 spisu). Zdôraznil, že sa v celom rozsahu pridrižava všetkých doterajších vyjadrení,

ktoré vo veci učinil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne a vydané na základe objektívne zisteného skutkového stavu, preskúmateľné a zrozumiteľné, s riadnym dostatočným, vyčerpávajúcim, výstižným a presvedčivým odôvodnením. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu uvádzanou vo vyjadrení. K tejto argumentácii považoval za potrebné uviesť, že Najvyšší súd SR vydal dňa 20.10.2015 Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 93, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, ktoré sa týka postupov súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov uplatnených právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Uvedené stanovisko je žalobcovi známe, a preto argumentáciu žalobcu považoval žalovaný za účelovú. Okresný súd s prihliadnutím na predmetné stanovisko zohľadnil všetky skutočnosti týkajúce sa predmetnej veci. Žalovaný poukázal nesporne preukázanú skutočnosť, že vzťah medzi ním a pôvodným veriteľom POHOTOVOSTĽ, s.r.o. je vzťahom spotrebiteľským, čo preukazujú náležitosti zmluvy, a preto je na tento vzťah potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva. Zmluva o úvere neobsahovala všetky podstatné náležitosti a bolo preto potrebné považovať úver za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov a navyše podmienky pre prijatie zmenky od žalovaného ako spotrebiteľa stanovené zákonom neboli splnené. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vyžaduje zo strany dodávateľa, aby vo vzťahu k spotrebiteľovi konal poctivo. Samotné zabezpečenie úveru cestou zmenky vyvoláva pochybnosti o tom, že pôvodný veriteľ nemal záujem vystupovať poctivo vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi. Žalovaný zdôraznil, že si nie je vedomý podpisu zmenky, zo strany pôvodného veriteľa, vôbec nebol poučený o spôsobe zabezpečenia úveru a ani o následkoch, ktorý prípadný podpis zmenky môže vyvolať. Pôvodnému veriteľovi neprislúchalo právo jednostranne určovať spôsoby zabezpečenia a dávať do podmienok dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke, najmä s poukazom na to, že táto nebola predmetom individuálneho dojednania. Podľa žalovaného zmluva o úvere sa prieči dobrým mravom, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Keďže v dôsledku neplatnosti zmluvy nevzniklo veriteľovi právo vyplniť vystavenú blankozmenku, zmenka nevznikla, a preto veriteľ nemal v čase indosamentu zmenky na žalobcu práva a povinnosti zo zmenky, a preto práva zo žalovanej zmenky nemohol previesť na žalobcu, nakoľko ich sám nemal. Žalovaný dal do pozornosti, že zmenka bola vyplnená v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., pričom dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore so zákonom a predstavuje aj neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná. Pokiaľ žalobca poukázal na žalovaným vznesenú námietku premlčania, tak sa nestotožnil s argumentáciou týkajúcou sa plynutia premlčacej lehoty. Zvýraznil, že zo všetkých okolností daného prípadu je preukázané, dokonca všeobecne známe, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na škodu žalovaného. Podľa žalovaného žaloba žalobcu je nedôvodná, a preto musela byť zamietnutá. Navyac nebolo žalobcom preukázané ani to, že by ním žalovanú pohľadávku a jej príslušenstvo nadobudol. Mal za to, že keďže súdy rozhodli už presne v tej istej totožnej veci týkajúcej sa zmenky a charakteru sporu, nemohli rozhodnúť iným spôsobom. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

20. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal vec v medziach ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a odvolanie žalobcu zo dňa 29.3.2016 proti rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým čiastočne zastavil konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia, odmietol podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP, pretože bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania prvej inštancie zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CPS vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

21. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania zo dňa 29.3.2016 (č.l. 200-218 spisu), krajský súd v odvolacom konaní bol povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle ust. § 370 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

22. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

23. K prvému výroku uznesenia krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania žalobcu zo dňa 29.3.2016 proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/ 288/2013-150 zo dňa 28. 1. 2016 vo výroku, ktorým čiastočne zastavené konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19%

denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia zastavil, krajský súd poukazuje na ust. § 386 ods. 1 písm. b) CSP a analogicky aj na judikované rozhodnutie Rc 40/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.7.1992 sp.zn. 1Cdo 28/1992, podľa ktorého právnej vety „...právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach“. Za analogického použitia citovaného judikovaného rozhodnutia napadnutá výroková časť rozhodnutia okresného súdu, ktorým bolo konanie v časti o zaplataenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010, zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplataenia zastavené, nevyznelo v neprospech žalobcu, keďže v tejto časti istiny a príslušenstva bolo vyhovené jeho prejavu vôle - dispozitívnemu úkonu v zmysle jeho podania zo dňa 17.12.2015, a týmto výrokom tak nebol dotknutý na svojich právach. V tejto súvislosti sa poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 1998, sp.zn. 6 Obo 27/98, podľa ktorého ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať. Z uvedeného žalobca v tejto časti podaného odvolania nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania a v tejto časti jeho odvolanie bolo preto odmietnuté podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP.

24. Na základe odvolacích dôvodov žalobcu sa krajský súd zaoberal postupom uskutočneným okresným súdom t.j., akým spôsobom došlo, resp. nedošlo k vykonávaniu dokazovania pred okresným súdom. Okresný súd úpravou na č.l. 42 spisu nariadil verejné vyhlásenie rozsudku na 2.5.2014 o 10,45 hod., č.d.143/1. Podľa Zápisnice o vyhlásení rozsudku zo dňa 02.05.2014, č.l. 44 spisu bol verejne vyhlásený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-45 zo dňa 02.05.2014. Na odvolanie žalobcu bol uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/16/2015 zo dňa 01.07.2015 zrušený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-45 zo dňa 02.05.2014 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

25. Po zrušujúcom uznesení Krajským súdom v Žiline okresný súd úpravou na č.l. 143 spisu stanovil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 28.1.2016 o 12,30 hod., číslo pojednávacej miestnosti 143, pričom na č.l. 41 rub spisu spisu bola urobená okrem iného aj úprava o pripojení spisu ER, a to konkrétne spisu sp. zn. 3Er/145/2011, sp. zn. 7Er/147/2011, aj na základe ktorých dôkazov vyplývajúcich zo spisu sp. zn. 3Er/145/2011 okresný súd verejným vyhlásením rozsudku podľa Zápisnice o vyhlásení rozsudku dňa 28.1.2016 žalobu žalobcu zamietol.

26. Zo spisového materiálu vyplynulo, a to z úpravy na č.l. 41 rub spisu, že žalovanému bol doručovaný návrh spolu s poučením a tlačivom C na odpoveď v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) podľa doručky na č.l. 41 rub spisu. Žalovaný v Nariadení stanovenej lehote neuplatnil námietky proti uplatneným nárokom žalobcu. I napriek tomuto stavu okresný súd sám si pripojil spis sp. zn. 3Er/145/2011, na dôkazy z tohto spisu prihladol a rozsudkom č.k. 5C/288/2013-150 zo dňa 28.1.2016 žalobu žalobcu zamietol. Tento rozsudok bol vyhlásený podľa Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku dňa 28.1.2016. Ak aj žalovaný v Nariadení stanovenej lehote v tejto sporovej právnej veci neuskutočnil námietky proti žalobcovým nárokom a ak okresný súd iniciatívne sa oboznámil so spisovým materiálom sp. zn. 3Er/145/2011 v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĽ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 proti žalovanému, v konaní o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1 077,73 Eur s príslušenstvom, tak vzhľadom na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov a za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93, bolo možné akceptovať takýto postup okresného súdu. V zmysle tohto spoločného stanoviska vyplýva: „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nezvzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu

posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

27. Pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

28. Krajský súd v tejto veci poukazuje na spoločné stanovisko, z ktorého zdôrazňuje, že „pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu podľa ktorej, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný.“ „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlada právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

29. Krajský súd i napriek uvedenému poukazuje na to, že ak okresný súd ex offo prihliadol na dôkazy z ním pripojeného spisu sp. zn. 3Er/145/2011, avšak tieto dôkazy nevykonal na nariadenom pojednávaní, keďže došlo len k verejnému vyhláseniu rozsudku okresným súdom, tak takýmto postupom bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom v rovine vykonávania dokazovania, oboznámenia sa s dôkazmi, a to v súlade nielen s Nariadením, ale aj podľa v tom čase platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ako rozhodné procesné právo v čase rozhodovania okresného súdu v zmysle článku 19 Nariadenia sa použilo na konanie o uplatnenom nároku žalobcom, ale aj podľa Čl. 9 CSP v znení účinnom od 01.07.2016. Účelom práva strany sporu je právo oboznámiť sa s dôkazmi, k týmto vykonaným dôkazom sa vyjadriť, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie. Aktivita strany sporu pri využívaní tohto práva je v podstatnej miere závislá práve od miery presvedčivosti vykonaných dôkazov, skutkových zistení, ktorých vyvodenie z nich možno očakávať a miery presvedčenia súdu o vplyve týchto zistení na unesenie dôkazného bremena daného účastníka. Okresný súd bez nariadenia pojednávania sa oboznámil výlučne sám s dôkazmi vyplývajúcimi zo spisu sp. zn. 3Er/145/2011 bez toho, aby tieto dôkazy boli vykonané na nariadenom pojednávaní za účasti sporových strán, preto takýmto spôsobom bolo upreté právo žalobcu splniť si svoju povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť podľa Čl. 8 CSP a v zmysle Čl. 9 CSP naplniť možnosť vyjadriť sa k vykonávaným

dôkazom a k posúdeniu nároku, keď okresný súd prihliadal na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa. V rámci nového konania pred okresným súdom je preto potrebné zachovať práva žalobcu v rovine vykonávaného dokazovania a rovnako aj práva žalovanej ako druhej sporovej strany.

30. Na základe vyššie uvedených zhodnotení, záverov bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch v spojení s opravným uznesením zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd v novom konaní vo vecno-právnej rovine bude vykonávať dokazovanie na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93.

31. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

32. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.